Θασιακή Ένωση Καβάλας

Ημερολόγιο 2017

Θάσος

Κάθε χωριό και μια ιστορία

Χάρτης της Θάσου στα τέλη του 19ου αιώνα.

Φίλες και φίλοι της Θάσου,

Πολλοί ασχολήθηκαν και συνέγραψαν την ιστορία της Θάσου. Δυστυχώς, οι πρώτοι συγγραφείς δεν ήξεραν τον τρόπο της ιστορικής έρευνας, γι αυτό και τα πονήματά τους περιέχουν αρκετές ανακρίβειες. Το 1911 κυκλοφόρησε η ιστορία της Θάσου του ιατρού Σταύρου Μερτζίδη, που έριξε όλο του το βάρος στην αρχαία ιστορία του νησιού. Στη συνέχεια εκδόθηκε στην Αλεξάνδρεια το 1922 η ιστορία του Γεωργίου Παπαευστρατίου. Ακολούθησε η ιστορία του Πέτρου Αξιώτη ή Αξιωτίδη, που κυκλοφόρησε το 1928 και επανεκδόθηκε το 1953. Οι νεότερες εκδόσεις του Χάρη Σωτηρέλη το 1967 και του Σωτήρη Γερακούδη το 1986 αποσκοπούσαν στην εξυπηρέτηση της ενημέρωσης του κοινού και στις απαιτήσεις της τουριστικής κίνησης που άρχισε να αναπτύσσεται στο νησί.

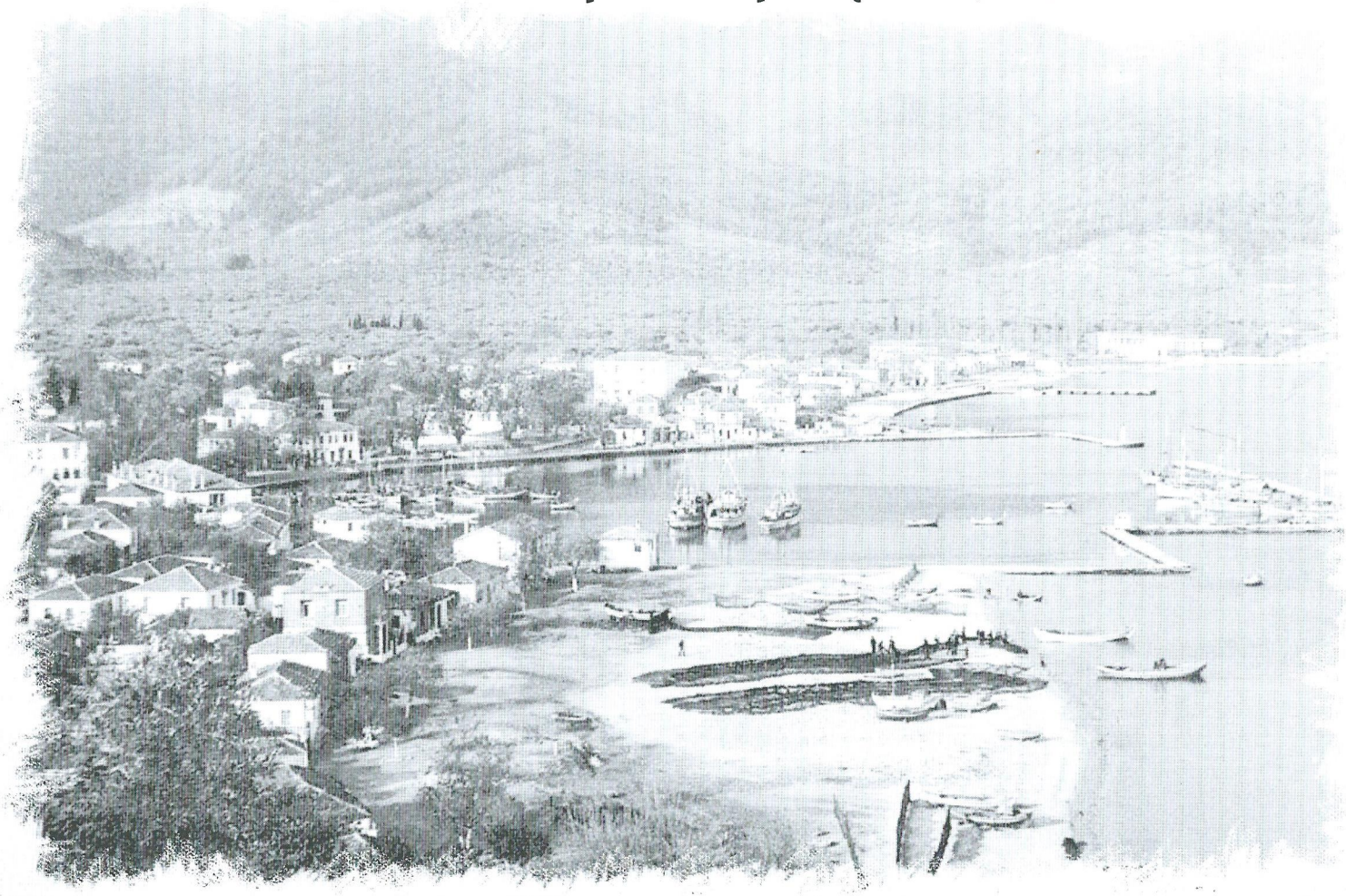
Η μόνη ιστορία, που αποτελεί υπόδειγμα και πρότυπο συγγραφής, είναι η ιστορία του Απόστολου Βακαλόπουλου, που αναφέρεται στη νεότερη ιστορία του νησιού των ετών 1453-1912. Εκδόθηκε το 1953 στα γαλλικά και επανεκδόθηκε από την Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών το 1984, χωρίς το παράρτημα των εγγράφων της 1ης έκδοσης. Τα ανθρώπινα, όμως, δημιουργήματα πάντα υπόκεινται στη φθορά του χρόνου. Τα ευρήματα που έφεραν στο φως οι νεότερες ανασκαφές των αρχαιολόγων και οι ανακοινώσεις που έγιναν στα επτά Συμπόσια Θασιακών μελετών αλλάζουν σήμερα τα ιστορικά δεδομένα και συμπληρώνουν την ιστορία του νησιού. Γι' αυτό και χρειάζεται μια νέα έκδοση συμπληρωμένη. Σαν πρώτη αρχή δίνουμε σήμερα μια σύντομη ιστορική αναδρομή για κάθε χωριό της Θάσου.

Κ. Χιόνης

Σας ευχόμαστε υγεία και προκοπή για το Νέο Έτος 2017

Χρόνια Πολλά και Ευτυχισμένα

Ο Πρόεδρος και το Δ.Σ. της Θασιακής Ένωσης Καβάλας

Λιμένας 1960 (Αρχείο Μαρίας Παπαλαζάρου).

Λιμένας

Η πόλη του Λιμένα, όπως μαρτυρούν ευρήματα στην Ακρόπολη, κατοικείται ήδη από την παλαιολιθική και νεολιθική εποχή. Τον 7ο π.Χ. αιώνα, μετά από χρησμό του Μαντείου των Δελφών, Πάριοι έρχονται στη Θάσο με αρχηγό τον Τελεσικλή και κτίζουν την πόλη της Θάσου, μια πόλη που να «φαίνεται από παντού», επικρατώντας των θρακικών φύλων που προϋπήρχαν, ενώ από τον Ηρόδοτο πληροφορούμαστε και για την παρουσία Φοινίκων που εκμεταλλεύονται τον ορυκτό πλούτο του νησιού. Σύντομα η νέα πόλη αποκτά δύναμη και ιδρύει αποικίες στα απέναντι παράλια της Μακεδονίας και της Θράκης. Τον 5ο αιώνα π.Χ., μετά τους Περσικούς πολέμους, οι Θάσιοι προσχωρούν στη συμμαχία της Δήλου υπό την ηγεμονία των Αθηναίων. Γρήγορα, όμως, έρχονται σε σύγκρουση, γιατί οι Αθηναίοι έχουν βλέψεις στα απέναντι παράλια, όπου υπάρχουν οι αποικίες της. Οι Αθηναίοι μετά από πολιορκία αναγκάζουν τους Θάσιους να συνθηκολογήσουν κι έτσι καταστρέφεται το πολεμικό ναυτικό της Θάσου.

Το 338 π.Χ. ο Φίλιππος ο Β' καταλαμβάνει το νησί. Με στόλο και στρατό συμμετέχει στην εκστρατεία του Μ. Αλεξάνδρου και μετά το θάνατό του, το 287 π.Χ., περιέρχεται στο Λυσίμαχο. Από το 148 π.Χ. η Θάσος ανήκει στη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, όμως το 21 π.Χ. ο αυτοκράτορας Οκταβιανός παραχωρεί στο νησί την αυτονομία του και το δικαίωμα κοπής δικού του νομίσματος. Την περίοδο της Βυζαντινής αυτοκρατορίας η Θάσος αποτελεί τμήμα της και μέχρι το 1225 έδρα επισκοπής. Το 1204 περιέρχεται στους Βενετούς και μετά το 1261 στο Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγο. Από τότε και μέχρι την Άλωση κυριαρχούν στο νησί Βυζαντινοί και Ενετοί με τελευταίους τους Γενοβέζους Γκατιλούτζι. Το 1455 δήλωσε υποταγή στους Οθωμανούς με τη μεσολάβηση του Κριτόβουλου του Ίμβριου. Στις οθωμανικές απογραφές του 1519,1570,1601, 1626 και 1670, όπου σημειώνονται οι οικογένειες που διέμεναν σε κάθε χωριό της Θάσου, αναφέρεται και ο Λιμένας ως Λιμάνχισαρ. Κατά το ρωσοτουρκικό πόλεμο (1768-1774) καταπλέει στη Θάσο ο ρωσικός στόλος. Τότε κτίζεται από τους Ρώσους και ο ναός του Αγίου Νικολάου. Οι κάτοικοι της πόλης, θέλοντας να αποφύγουν οποιαδήποτε εμπλοκή τους στις εχθροπραξίες, καταφεύγουν στην Παναγία. Είναι η εποχή που ο Λιμένας υφίσταται μεγάλη μείωση του πληθυσμού του. Έκτοτε η Παναγία γίνεται ένα μεγάλο χωριό, όπου μεταφέρεται και η πρωτεύουσα του νησιού από το 1840. Ο Λιμένας γίνεται επίνειο της Παναγίας και το 1876 καθίσταται η πρωτεύουσα του νησιού.

Το 1813 η Θάσος παραχωρείται από το Σουλτάνο στο Μεχμέτ Αλή της Αιγύπτου. Κατάλοιπα αυτής της παραχώρησης αποτελούν και τα μέχρι σήμερα υφιστάμενα ακίνητα της Αιγύπτου στο νησί, τα γνωστά «Βακούφικα». Στις 18 Οκτωβρίου 1912 μοίρα του ελληνικού στόλου με πλοίαρχο τον Π. Γκίνη καταπλέει στη Θάσο και ελευθερώνει το νησί από τους Τούρκους.

Μαρία Παπαλαζάρου

Ιανουάριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
26	27	28	29	30	31	**01**
02	03	04	05	06	07	**08**
09	10	11	12	13	14	**15**
16	17	18	19	20	21	**22**
23	24	25	26	27	28	**29**
30	31	01	02	03	04	05

Θεολόγος, δεκαετία του 1960 (Αρχείο Σωτήρη Γερακούδη).

Θεολόγος

Για πρώτη φορά ο Θεολόγος μνημονεύεται ως τοπωνύμιο σε χρυσόβουλο λόγο του έτους 1287 του αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ανδρόνικου Β΄ Παλαιολόγου. Στο παραπάνω έγγραφο δηλώνεται ότι το έτος 1287 η Ιερά Μονή Φιλοθέου κατείχε στη Θάσο «*μετόχιον τιμώμενον επί τω ονόματι του αγαπημένου τω Χριστώ μαθητού και αποστόλου και παρθένου και ευαγγελιστού και θεολόγου Ιωάννου και την επωνυμίαν εξ αυτού λαχόν ο Θεολόγος*».

Ο πρώτος οικισμός του Θεολόγου δημιουργήθηκε, μετά την Άλωση της Πόλης, στον Πέρα Μαχαλά, στην αριστερή όχθη του λάκκου. Εδώ καταφθάνουν, μετά τις συνεχείς πειρατικές επιδρομές, οι κάτοικοι των παράλιων οικισμών των Κοινύρων, της Αλυκής, της Θυμωνιάς και της Αστρίδας, καθώς και οι κάτοικοι των προσφυγικών οικισμών από τους «Άνω και Κάτω Πολίτες». Σύμφωνα με την προφορική παράδοση στον πρώτο οικισμό του Θεολόγου συνοικούσαν για αρκετά χρόνια Έλληνες και Τούρκοι.

Ο οικισμός του «Πέρα Μαχαλά» καταστρέφεται από τη φοβερή επιδρομή των Μαλτέζων του 1651 και οι κάτοικοί του εγκαθίστανται στη δεξιά όχθη του ρέματος. Εκεί δημιουργήθηκε ο νέος οικισμός του Θεολόγου «Κάτω Μαχαλάς» γύρω από την εκκλησία της Παναγούδας, που κτίστηκε το 1633. Το 1803 κτίζεται η εκκλησία του Αγίου Δημητρίου και το 1843 η εκκλησία της Αγίας Παρασκευής.

Ο 16ος αιώνας είναι περίοδος μεγάλης ακμής για το Θεολόγο. Σύμφωνα με τις απογραφές του 1519, του 1570 και 1601 είναι ο πολυπληθέστερος οικισμός της Θάσου. Από τις αρχές του 18ου αιώνα παίζει πρωτεύοντα ρόλο στα κοινοτικά πράγματα και από το 1779, όταν γίνεται μπας κοτάμπασης ο Μεταξάς Δημητρίου, ο Θεολόγος γίνεται πρωτεύουσα της Θάσου. Τον Μεταξά Δημητρίου διαδέχτηκε στο αξίωμα του μπας κοτσάμπαση ο γιος του Αναγνωστούδης και στη συνέχεια ο αδελφός του Χ"Γιώργης. Τον Ιούνιο του 1821 στο σπίτι του έγινε η σύσκεψη για την έναρξη της επανάστασης στη Θάσο.

Μετά το θάνατο του Χ"Γιώργη, πρόεδρος όλης της Θάσου γίνεται ο Χ"Γιάννης. Μετά τη δολοφονία του Χ"Γιάννη, την προεδρία της Θάσου ανέλαβε ο γιος του Χ"Σταμάτης, ο οποίος αναγκάσθηκε να παραιτηθεί από το αξίωμά του το 1840. Έκτοτε η πρωτεύουσα μεταφέρεται από το Θεολόγο στην Παναγία. Εξακολουθεί ωστόσο μέχρι την απελευθέρωση της Θάσου το 1912 να είναι το πιο μεγάλο και πιο ξακουστό χωριό του νησιού. Είχε δύο κοινότητες «Άνω Θεολόγου» και «Κάτω Θεολόγου», δύο δημοτικά σχολεία, δύο ενορίες και δύο νεκροταφεία.

Το 2004 ο Θεολόγος ορίστηκε ιστορική έδρα της Θάσου (Υ.Α. 6701/2004 ΦΕΚ Β΄ 240/09-2-2004).

Επίνειο του Θεολόγου είναι ο Ποτός, που εμφανίζεται από τα τέλη του 18ου αιώνα. Παίρνει το όνομά του από την εξαγωγή των ποτών του Θεολόγου, που άρχισε να διεξάγεται από τη σκάλα αυτή. Σήμερα ο Ποτός αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα τουριστικά θέρετρα της Θάσου.

Νικόλαος Τσιλογεώργης

Φεβρουάριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	**Κ**
30	31	01	02	03	04	**05**
06	07	08	09	10	11	**12**
13	14	15	16	17	18	**19**
20	21	22	23	24	25	**26**
27	28	01	02	03	04	05

Λιμενάρια, δεκαετία του 1930 (Αρχείο Κωνσταντίνου Πλιάτσικα).

Λιμενάρια

Η ιστορία των Λιμεναρίων χάνεται μέσα στα βάθη των προϊστορικών χρόνων. Η σκαπάνη των αρχαιολόγων, όμως, έφερε στο φως ευρήματα που η χρονολόγησή τους ανάγεται στο 5.600 π.Χ. Η ζωή που υπήρχε συνεχίζεται και σβήνει το 1800 π.Χ., επανεμφανίζεται τον 6ο π.Χ. αιώνα για να συνεχιστεί και στους βυζαντινούς χρόνους. Ο βυζαντινός οικισμός καταστρέφεται το 12ο αιώνα, όπως καταστρέφεται και το Κάστρο που δέσποζε πάνω στο λόφο του Αγίου Ελευθερίου. Οι κάτοικοι μετατοπίζονται από τα παράλια στα ενδότερα, από το Παλιόκαστρο στο Νεόκαστρο (Γενί Χισάρ). Η μετατόπιση αυτή πρέπει να έγινε προ του 1287, αφού χρυσόβουλος λόγος του έτους αυτού αναφέρει το ναό του Αρχαγγέλου Μιχαήλ που υπήρχε στο Νεόκαστρο.

Οι κάτοικοι του Νεόκαστρου ή νεότερα του Κάστρου δε διέκοψαν τις σχέσεις τους με την παραλία, γιατί στην παραλία υπήρχαν τα περισσότερα περιουσιακά τους ακίνητα. Στο Χαμηδιέ, όπως ονόμαζαν οι Τούρκοι τα Λιμενάρια, υπήρχε ζωή από τις αρχές του 19ου αιώνα, αφού το 1815 πειρατές συνέλαβαν κατοίκους των Λιμεναρίων και αναγκάστηκαν οι συγγενείς τους από το Κάστρο να τους απελευθερώσουν με λύτρα. Η άνθιση της ναυτιλίας του Κάστρου στο 2ο μισό του 19ου αιώνα έδωσε ζωή στα Λιμενάρια. Ο ταγματάρχης Νικ. Σχοινάς, που πέρασε από τα Λιμενάρια κατά τη δεκαετία 1870-1880, αναφέρει: *«Λιμινάρια επίγειον του χωρίου Κάστρου. Παρ' αυτήν υπάρχουσιν 20 οικίαι, πέντε παντοπωλεία και φρέαρ εξαίρετον έχουσα ύδωρ»*.

Προ του 1900 υπάρχουν στα Λιμενάρια οι οικίες του Δημ. Βερζαμάνη, Θεόδωρου Αντωνιάδη, Βασιλείου Τσιμπουκλή, Γεωργίου Κρητικού, Παπαβασιλείου, Παπαϊωάννου κ.λπ. Χαρακτηριστική είναι η διήγηση της Μαρίας Βασιλείου Τσιμπουκλή (1853-1950), η οποία έζησε πολλές πειρατικές επιδρομές στα Λιμενάρια, που διέθετε και καρνάγιο, όπου ναυπηγούνταν πλοία. Στα χρόνια της λειτουργίας των μεταλλείων της εταιρίας Speidel, αρχίζει η μεγάλη άνθιση και η κάθοδος των κατοίκων από το Κάστρο στα Λιμενάρια, που γίνεται πλέον, όπως αναφέρει και ο Κυριάκος Παρασχούδης σε γράμμα του στις 27.10.1905, *«πόλις λαμπρά... Διά μερικούς το Λιμενάρι είναι Καλλιφόρνια...»*.

Κ. Χιόνης

Μάρτιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	**Κ**
27	28	01	02	03	04	**05**
06	07	08	09	10	11	**12**
13	14	15	16	17	18	**19**
20	21	22	23	24	25	**26**
27	28	29	30	31	01	02

Η Σκάλα Πρίνου τη δεκαετία του 1940. (Αρχείο Δ. Θεοδωρίδη).
Άποψη της παραλίας πριν διαμορφωθεί το λιμάνι. Σε πρώτο πλάνο, τα αλιευτικά σκάφη και οι ψαράδες που ξεψαρίζουν τα δίχτυα. Στο βάθος, το ναυπηγείο του Χαριτόπουλου και το ακρωτήρι του Δασυλλίου Πρίνου.

Πρίνος

Το Καζαβήτι ιδρύθηκε στα μέσα του 16ου αιώνα μ. Χ. και σε τοποθεσία φυσικά προστατευμένη, την εποχή που τα παράλια της Θάσου δέχονταν συνεχείς επιθέσεις από τους πειρατές. Οι δυο οικισμοί του, Μεγάλο και Μικρό Καζαβήτι, μέχρι το 1949, αποτελούσαν ξεχωριστές κοινότητες. Το Μεγάλο Καζαβήτι, όπου είχε την έδρα της η Τουρκική Διοίκηση και διέμενε και ένας μικρός αριθμός Τούρκων εποίκων, μέχρι το 1875, αποτελούσε μια από τις τρεις έδρες συνεδριάσεων του Γενικού Συμβουλίου της Θάσου μαζί με το Θεολόγο και το Λιμένα. Αντίθετα, το Μικρό Καζαβήτι, που ονομαζόταν από την Οθωμανική διοίκηση «Παπάζ Μαχαλέ» (συνοικία χριστιανών), κατοικούνταν από αμιγή χριστιανικό πληθυσμό. Στα τέλη του 19ου αιώνα, στα κοινοτικά πράγματα ξεχώρισε ο προεστός του Μικρού Καζαβητίου Αναστάσιος Λογοθέτης.

Η όψη που παρουσιάζει σήμερα το Καζαβήτι ανήκει στο 19ο αιώνα, περίοδο ακμής του. Τα παλιά πέτρινα σπίτια του παρουσιάζουν τα στοιχεία της Μακεδονίτικης αρχιτεκτονικής. Οι δύο ιεροί ναοί, τρίκλιτες βασιλικές, των Αγίων Αποστόλων (1804) στο Μεγάλο Καζαβήτι και του Αγίου Γεωργίου (1810) στο Μικρό Καζαβήτι παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς εσωτερικά κοσμούνται με ξύλινο τέμπλο, αξιόλογες εικόνες και τοιχογραφικό διάκοσμο υψηλού επιπέδου λαϊκής ζωγραφικής. Στο προαύλιο των δύο ναών, σε εκκλησιαστικά κτίσματα, λειτουργούσαν σχολεία από τις αρχές του 19ου αιώνα. Οι κάτοικοι του Μικρού Καζαβητίου, στα μέσα του 19ου αιώνα, έκτισαν το καθολικό της μετέπειτα ιεράς Μονής του Αγίου Παντελεήμονος σε απόσταση 3 χιλιομέτρων από τον οικισμό τους.

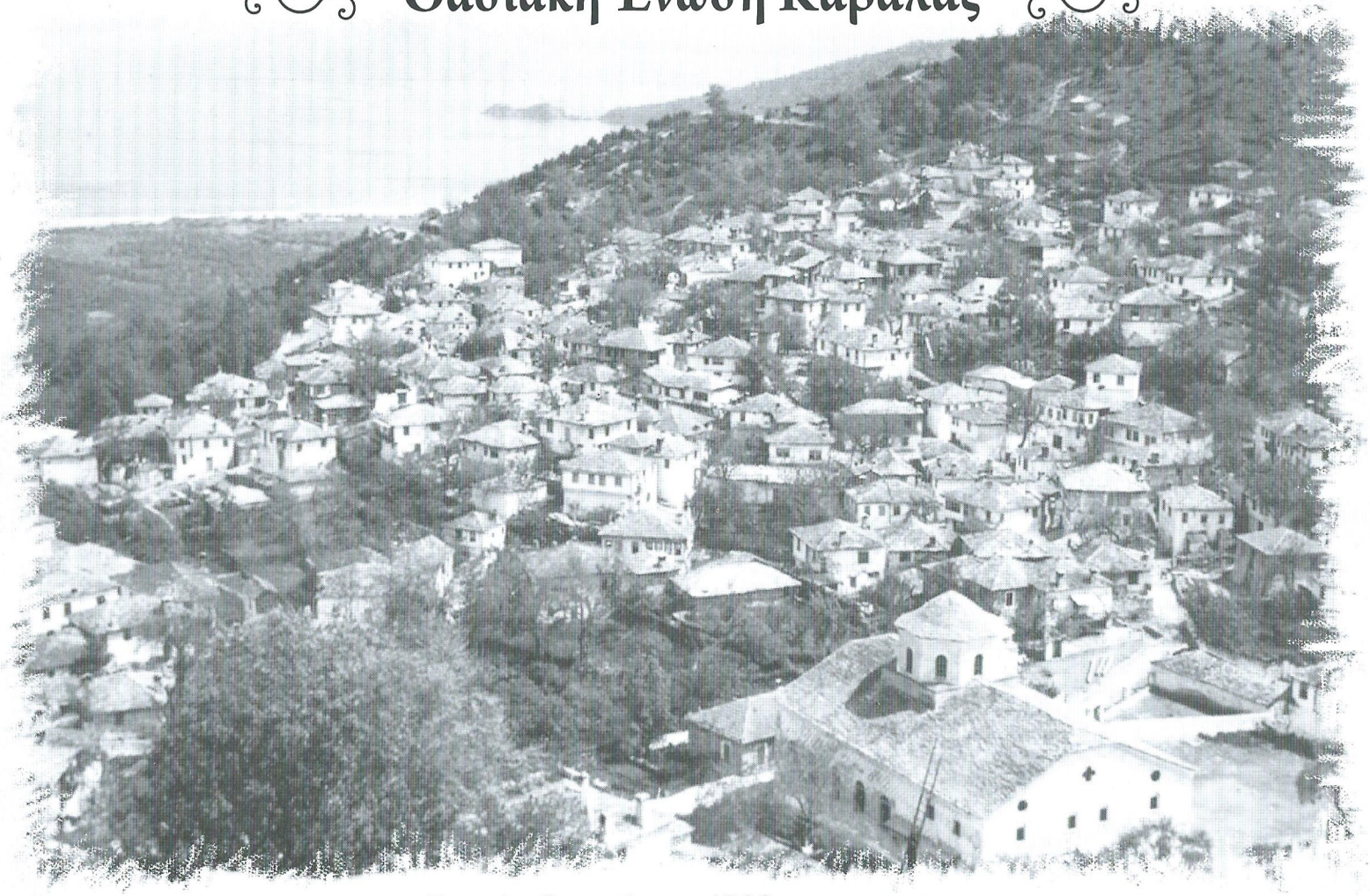
Από το Μεγάλο Καζαβήτι καταγόταν ο φιλικός αρχιμανδρίτης Καλλίνικος Σταματιάδης, ο οποίος μύησε στη Φιλική Εταιρεία και τον πρόεδρο της Θάσου Χατζηγιώργη Μεταξά. Το Καζαβήτι παρουσίασε αξιόλογη δράση και κατά τη διάρκεια του Μακεδονικού αγώνα. Ξεχώρισε ο Νικόλαος Στενός, ο οποίος έδρασε πρώτα στη Θάσο και έπειτα στο Παγγαίο, κατόπιν εντολής του Εθνικού Κέντρου Καβάλας. Κατά τη διάρκεια του Α΄ Παγκοσμίου πολέμου, το 1916, οι Αγγλογάλλοι κατασκεύασαν στην πεδιάδα του Καζαβητίου συμμαχικό αεροδρόμιο, το οποίο λειτούργησε μέχρι το 1918. Η δράση των συμμάχων αεροπόρων μαζί με τους πρώτους Έλληνες δημιούργησε πολλά εμπόδια στον ανεφοδιασμό των γερμανοβουλγαρικών δυνάμεων στο μέτωπο της Μακεδονίας συμβάλλοντας στη νίκη των δυνάμεων της Entente ενάντια στις Κεντρικές Δυνάμεις.

Από τα μέσα όμως του 20ου αιώνα οι κάτοικοι του Καζαβητίου το εγκατέλειψαν και εγκαταστάθηκαν στο μεσόγειο χωριό του Πρίνου, που είχε αρχίσει να διαμορφώνεται από τα μέσα του 19ου αιώνα με τις καλύβες τις οποίες έκτιζαν για να διευκολύνονται κατά την περίοδο της ελαιοσυλλογής. Παράλληλα άρχισε να αναπτύσσεται και ο οικισμός της Σκάλας Πρίνου από κατοίκους που εγκαθίσταντο εκεί για να ασχοληθούν με την αλιεία...

Δημήτρης Θεοδωρίδης

Απρίλιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	**Κ**
27	28	29	30	31	01	**02**
03	04	05	06	07	08	**09**
10	11	12	13	14	15	**16**
17	18	19	20	21	22	**23**
24	25	26	27	28	29	**30**

Παναγία, δεκαετία του 1960 (Αρχείο Θ.Ε.Κ.).

Παναγία

Παναγία. Το όνομα το πήρε από την ομώνυμη εκκλησία της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Το παλιό του όνομα ήταν «Αναστάσιο». Οι κάτοικοί του προέρχονται από τους κατοίκους της αρχαίας πόλης της Θάσου, οι οποίοι κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και από το φόβο τόσο των Τούρκων όσο και, κυρίως, των πειρατών που λυμαίνονταν τα παράλια των νησιών, αποφάσισαν να εγκαταλείψουν την παραθαλάσσια πόλη της Θάσου και να ανηφορίσουν προς την περιοχή του Αναστασίου, όπου κτίζεται ο ναός της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, της Παναγίας, ονομάζοντας και το χωριό «Παναγία». Στο χωριό έχουν βρεθεί αρχαιολογικά ευρήματα που μαρτυρούν την ύπαρξη οικισμού από τα προϊστορικά και πρωτοϊστορικά χρόνια (περιοχή «Δρακότρυπα»).

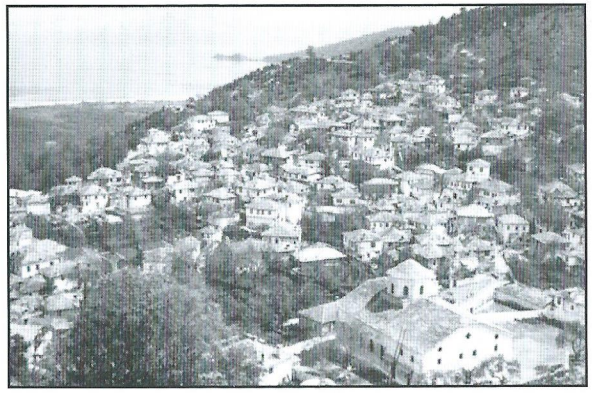
Το σημερινό χωριό κτίστηκε πριν από 250 - 300 χρόνια. Το 1839 ή 1840 μεταφέρεται η πρωτεύουσα του νησιού από το Θεολόγο στην Παναγία. Την εποχή αυτή ο Λιμένας έχει μόνο 12 σπίτια και έχει δεχθεί δυο φορές την επίθεση των πειρατών. Αντίθετα το 1858 η Παναγία έχει 600 σπίτια και μεγάλη δύναμη, που θα διατηρηθεί μέχρι τα τελευταία χρόνια του 19ου αιώνα, οπότε πρωτεύουσα της Θάσου γίνεται ο Λιμένας. Η σημερινή πρωτεύουσα του νησιού, ο Λιμένας, εκείνη την εποχή αναφέρεται σαν «Σκάλα Παναγίας», ήταν το επίνειο της Παναγίας.

Σιγά σιγά όμως εκλείπει ο κίνδυνος των πειρατών και αρχίζουν οι κάτοικοι να μετακομίζουν προς το Λιμένα. Έχει αποκατασταθεί η επικοινωνία με την Καβάλα και οι νέοι αρχίζουν να αναζητούν νέα ενδιαφέροντα και νέες προοπτικές, που το χωριό τους δε θα μπορούσε να τους εξασφαλίσει. Έτσι σήμερα έχουν μειωθεί αρκετά οι κάτοικοί του, ενώ αντίθετα ο Λιμένας παρουσιάζει μεγάλη αύξηση και ανάπτυξη.

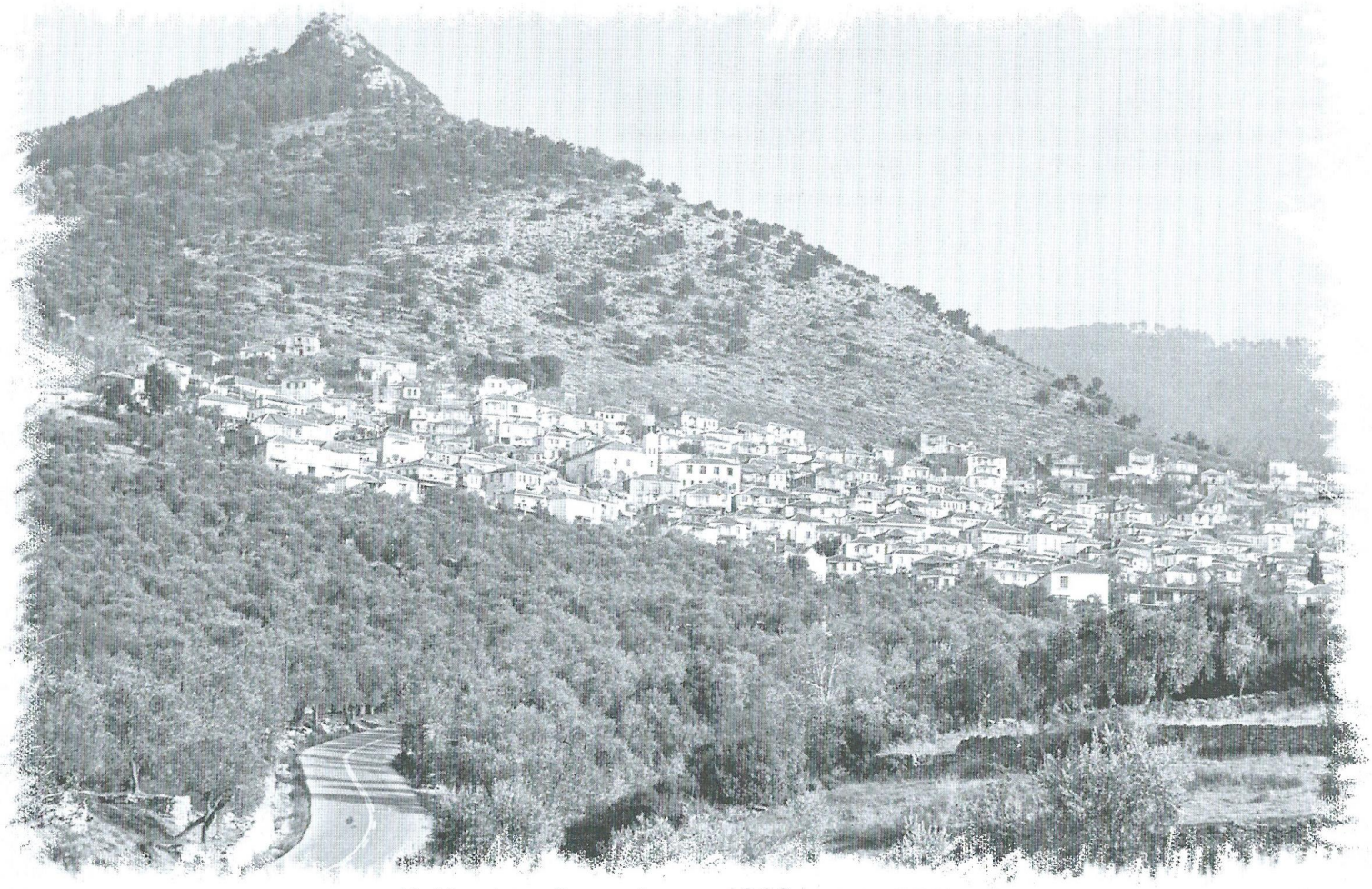
Γεώργιος Καβάζης

Μάιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
01	02	03	04	05	06	**07**
08	09	10	11	12	13	**14**
15	16	17	18	19	20	**21**
22	23	24	25	26	27	**28**
29	30	31	01	02	03	04

Θασιακή Ένωση Καβάλας

Καλλιράχη, δεκαετία του 1960 (Αρχείο Θ.Ε.Κ.).

Καλλιράχη

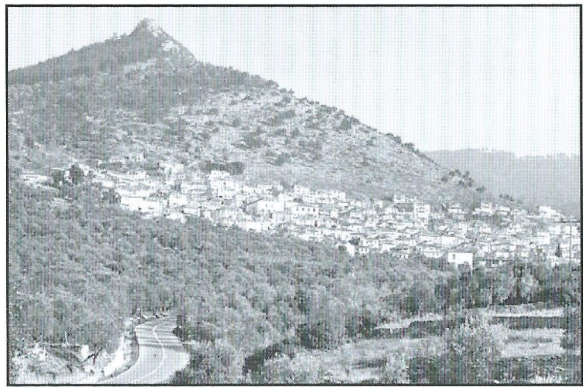
Ο βυζαντινός οικισμός, που υπήρχε ψηλά στη Μεταμόρφωση της Καλλιράχης, μνημονεύεται σε χρυσόβουλους λόγους. Αναφέρεται ακόμα και από τον περιηγητή Κυριάκο της Αγκώνας, όταν το 1444-45 επισκέφθηκε τη Θάσο. Ο παλιός αυτός οικισμός μετακινείται και μεταφέρεται από τη Μεταμόρφωση στην ορεινή θέση που βρίσκεται σήμερα. Ποιοι ήταν οι λόγοι της μετακίνησής του, δεν μας είναι γνωστοί. Γεγονός είναι ότι η μετακίνηση και η δημιουργία του νέου οικισμού γίνεται το 18ο αιώνα. Από τα πρώτα δημιουργήματα των κατοίκων της νέας Καλλιράχης είναι ο ναός του Αγίου Δημητρίου, που εγκαινιάσθηκε στις 26 Οκτωβρίου 1784, όπως αποδεικνύεται από επιγραφή που δημοσιεύεται από την κ. Σαπφώ Αγγελούδη – Ζαρκάδα. Η επιγραφή αυτή ανάφερει ότι ο ναός οικοδομήθηκε με τη συνδρομή του Παπαοικονόμου, του γέρο Κωσταντή, του Νικολάου και όλων των Χριστιανών με τη συνδρομή του δραγουμάνου Νικολάου Μαυρογένη.

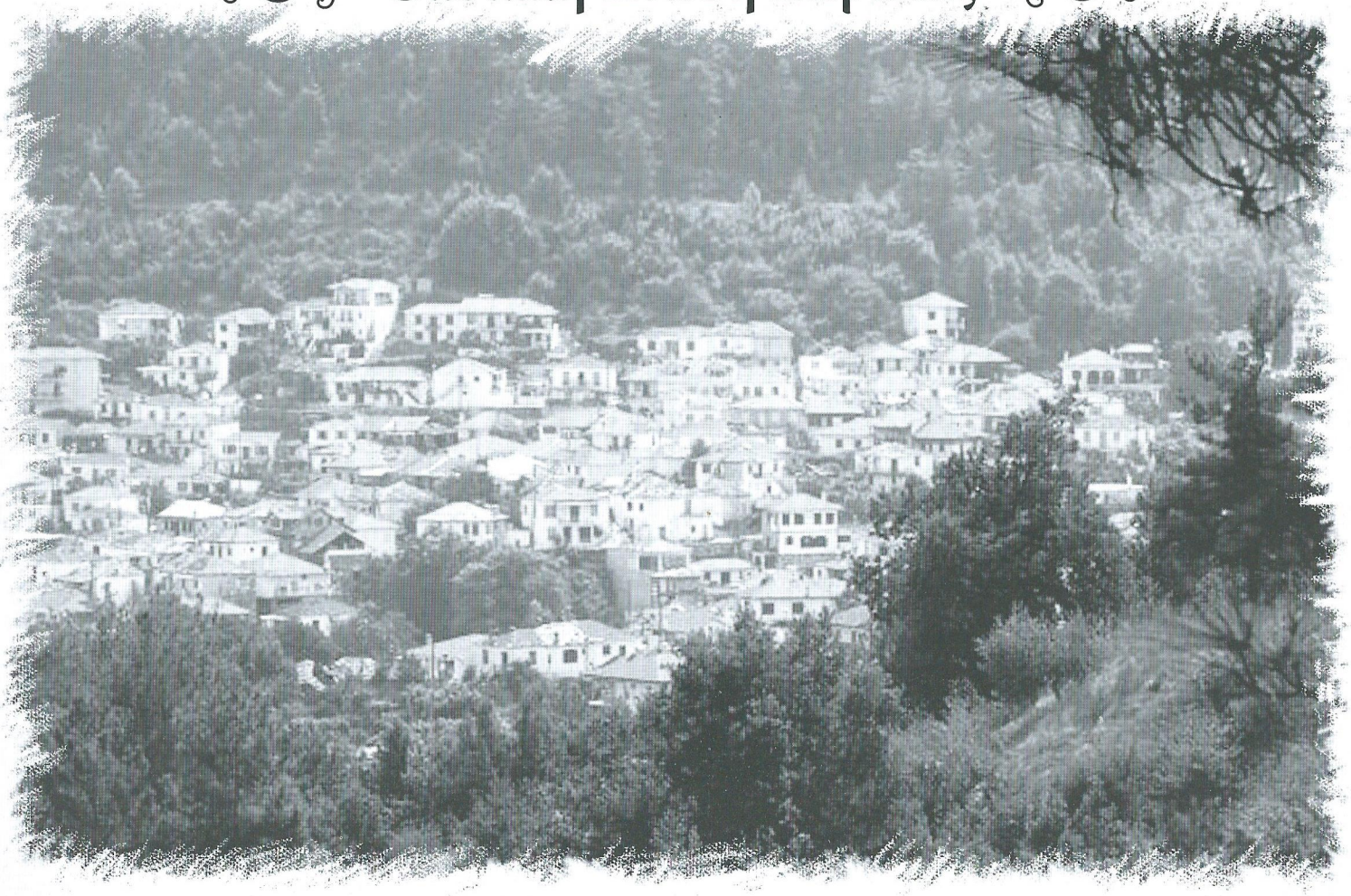
Η οικογένεια Παπαοικονόμου συνέχισε και στον επόμενο αιώνα να παίζει πρωτεύοντα ρόλο στη διοίκηση του νησιού. Ο Θεόδωρος Παπαοικονόμου μάλιστα επηρέαζε τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης των Θασίων και διετέλεσε χρόνια προεστός της Καλλιράχης. Η άνθιση της εμπορικής ναυτιλίας των Καλλιραχιωτών στα τέλη του 19ου αιώνα πρέπει να θεωρηθεί δικό του επίτευγμα. Οι διάδοχοί του κατέστησαν την Καλλιράχη εθνικό κέντρο, που έπαιξε βασικό ρόλο κατά τη διάρκεια του μακεδονικού αγώνα. Πολλοί ήταν οι Καλλιραχιώτες που ξεχώρισαν και στους μετέπειτα καπνεργατικούς αγώνες.

Κων/νος Μακαρίου

Ιούνιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
29	30	31	01	02	03	**04**
05	06	07	08	09	10	**11**
12	13	14	15	16	17	**18**
19	20	21	22	23	24	**25**
26	27	28	29	30	01	02

Ποταμιά 1999 (Αρχείο Αθανασίου Διαλεκτόπουλου).

Ποταμιά

Η Ποταμιά υπήρχε το 1363, αφού αναφέρεται σε γράμμα του επισκόπου Πολυστύλου Πέτρου, όπου σημειώνεται ότι ο μοναχός Πέτρος *«είχε την κατοικίαν αυτού εν χωρίω τινι της νήσου λεγόμενον Ποταμίαν»*, η οποία Ποταμιά μνημονεύεται και από τον Κυριάκο της Αγκώνας, όταν επισκέφθηκε τη Θάσο το 1444-1445.

Το χωριό Ποταμιά υπήρξε αρχικά ένα είδος συνοικισμού του χωριού Θεολόγος (στη θέση αυτή πολλοί κάτοικοι του Θεολόγου είχαν κτήματα και καλύβια και αργότερα εγκαταστάθηκαν εκεί μόνιμα) και οι κάτοικοί του φορολογικά υπάγονταν στο Θεολόγο. Ο αναπτυσσόμενος οικισμός, χτισμένος στην πλαγιά του όρους Υψάριο, βρισκόταν ακριβώς στα σύνορα Θεολόγου και Παναγίας και καθώς ένα μεγάλο ρεύμα, μικρό ποτάμι, όριζε τα σύνορα, το νέο χωριό πήρε την ονομασία Ποταμιά. Αρχικά στη μια πλευρά εγκαταστάθηκαν κάτοικοι του Θεολόγου και στην άλλη κάτοικοι της Παναγίας. Πότε ακριβώς η Ποταμιά αποτέλεσε χωριστή αναγνωρισμένη κοινότητα δεν είναι γνωστό, πιθανολογείται όμως ότι πρέπει να έγινε μετά την παραχώρηση της Θάσου στο Μεχμέτ Αλή της Αιγύπτου το 1813.

Στα 1865 δύο καλόγεροι καταγόμενοι από τη Μολδαβία, ο Νήφων και ο Νεκτάριος, ιδρυτές της ρουμανικής σκήτης του Τιμίου Προδρόμου του Αγίου Όρους, αγόρασαν Ν.Δ. του χωριού Ποταμιά Θάσου μια έκταση γης και ίδρυσαν μετόχι στη θέση «Άδανα». Στον παρακείμενο χώρο προϋπήρχε από το 1845 ναΐδριο, αφιερωμένο στον άγιο Δημήτριο, όπως προκύπτει από εντοιχισμένη πλάκα. Για τη μεταφορά και εξαγωγή των προϊόντων τους οι Ρουμάνοι μετοχιάριοι κατασκεύασαν το 1892 στην κοντινή ακτή (σημερινή σκάλα Ποταμιάς) πετρόκτιστο ταρσανά με πυλωτή για την προστασία των σκαφών τους.

Η ρουμανική αδελφότητα κατασκεύασε το 1889 προς όφελος της Ποταμιάς ευαγές ίδρυμα, σχολείο εγκύκλιας παιδείας για τους νεαρούς μαθητές του χωριού σε αντιπαροχή των διευκολύνσεων της Κοινότητας. Σήμερα το πετρόκτιστο κτίριο στεγάζει το Μουσείο Βαγή, στο οποίο φιλοξενούνται εκθέματα του Ελληνοαμερικανού γλύπτη Πολύγνωτου Βαγή.

Η Ποταμιά χαρακτηρίζεται ως μέρος ήσυχο, μακριά από τη φασαρία των αστικών πόλεων, ικανό να φέρει τον άνθρωπο πιο κοντά στη φύση. Μόλις 3 χλμ. από τον ορεινό οικισμό Ποταμιά, εκτείνεται η παραλιακή περιοχή Σκάλα Ποταμιάς, που τα τελευταία χρόνια εμφανίζει ραγδαία τουριστική ανάπτυξη.

Αθανάσιος Διαλεκτόπουλος

Ιούλιος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
26	27	28	29	30	01	**02**
03	04	05	06	07	08	**09**
10	11	12	13	14	15	**16**
17	18	19	20	21	22	**23**
24	25	26	27	28	29	30
31						

Σκάλα Μαριές, δεκαετία του 1960 (Αρχείο Θ.Ε.Κ.).

Μαριές

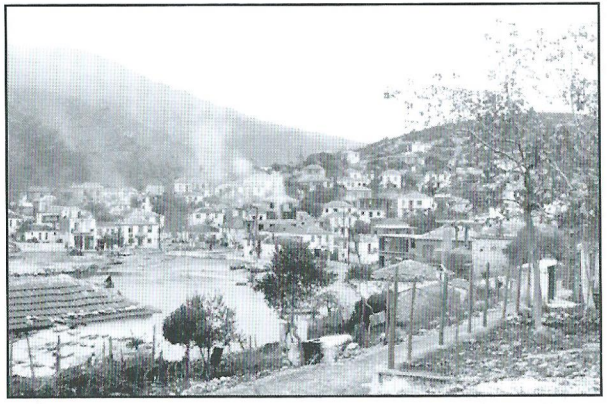
Ίχνη ανθρώπινης παρουσίας εντοπίζονται σε περιοχές των Μαριών από την προϊστορική ακόμη εποχή. Κατά την τελευταία βυζαντινή περίοδο υπάρχει ο οικισμός των Μαριών, ο οποίος καταστρέφεται κατά τα πρώτα χρόνια της τουρκοκρατίας. Ο ακριβής χρόνος της καταστροφής αυτής δεν μας είναι γνωστός. Πάντως ο θρύλος της καταστροφής που πέρασε από γενιά σε γενιά, επιβεβαιώνεται σήμερα και από τα λείψανα του παλιού χωριού που απέμειναν στον Πύργο, σε μέρος που συναντούμε σήμερα ανεβαίνοντας από τη Σκάλα στο σημερινό ορεινό χωριό. Διασώζονται οι τοίχοι που υψώνονται λίγο πάνω από τη γη, το πηγάδι, το ξωκλήσι του Αγίου Βασιλείου, που χρησίμευε ως κοιμητηριακή εκκλησία του χωριού, με παλιά όστρακα που έφεραν βυζαντινά ονόματα κ.ο.κ.

Οι κάτοικοι των Μαριών που σώθηκαν από την καταστροφική επιδρομή των πειρατών, κατέφυγαν στο ορεινό μέρος, όπου βρίσκονται σήμερα οι Μαριές. Οι απογραφές του 16ου και 17ου αιώνα, που αναφέρουν τις Μαριές ως Μαριός, παρουσιάζονται ως οικισμός της Καλλιράχης ή του Κάστρου. Μόνο στην απογραφή του 1626 παρουσιάζεται ως ανεξάρτητη κοινότητα. Στην απογραφή του 1626 καταγράφονται 49 οικογένειες Μαριωτών, το 1670 31 οικογένειες και το 1830 85 οικογένειες. Στο 2ο μισό του 19ου αιώνα πρωτεύοντα ρόλο στις Μαριές παίζει ο Δημ. Θωμαΐδης, ο οποίος πέτυχε να λειτουργήσει στο χωριό του για ένα χρόνο και η Κεντρική Σχολή της Θάσου.

Νικόλαος Καρτάλης

Αύγουστος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
31	01	02	03	04	05	**06**
07	08	09	10	11	12	**13**
14	15	16	17	18	19	**20**
21	22	23	24	25	26	**27**
28	29	30	31	01	02	03

Ραχώνι (Αρχείο Σαπφώς Αγγελούδη).

Βουλγάρου - Ραχώνι - Άγιος Γεώργιος

Το Βουλγάρου (Μπουλγκάρ) ήταν ένα από τα πέντε θασίτικα χωριά που αναφέρεται στην απογραφή του 1519 να έχει 86 σπίτια, ενώ πολύ αργότερα, το 1777 ανακαινίζει τη μονόκλιτη Βασιλική του Αγίου Γεωργίου. Καθώς λόγω των πειρατών απείχε 7χμ. από τη θάλασσα, οι κάτοικοί του την περίοδο του λιομαζώματος ζούσαν σε καλύβες τρία χιλιόμετρα ΒΔ, στο σημερινό Ραχώνι, όπου υπήρχε ο μικρός βυζαντινός ναός του Ιωάννη του Θεολόγου.

Στο πρώτο τέταρτο του 19ου αι. η πειρατεία περιορίζεται και οι κάτοικοι μετακινούνται στις καλύβες, στο νέο Βουλγάρου, όπου το 1822 κτίζουν την εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου σε επέκταση του βυζαντινού ναού. Το 1828 το χωριό επισκέπτεται ο Άντον Πρόκες φον Όστεν, που αναφέρει : *« Ένα μέρος είναι ερειπωμένο και μάλιστα από την εποχή της τελευταίας επιδημίας πανούκλας. Οι κάτοικοί του προσπαθούν να αμυνθούν...., εγκαταλείποντας τα σπίτια και τα χωράφια τους και ζητώντας να εγκατασταθούν ... στον Άγιο Γεώργιο, Βούζι όσο το δυνατό κοντά στον αρχικό».* Σύντομα στον Άγ. Γεώργιο το 1830 κτίζουν το ναό του Αγίου Νικολάου.

Σταδιακά το μητρικό Βουλγάρου εγκαταλείπεται και το 1890 καταστρέφεται από πυρκαγιά, ενώ το 1906 η Μουχταροδημογεροντία Ραχωνίου-Βουλγάρου ζητά από τον καϊμακάμη Καβάλας την απάλειψη του «βαρβαρικού» ονόματος Βουλγάρου.

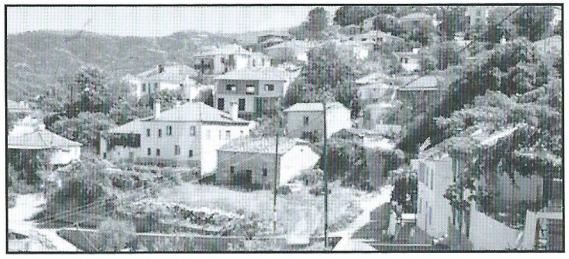
Η ονομασία αυτή πιθανότατα σχετίζεται με την Ι.Μ. Ζωγράφου, η οποία ίδρυσε σ' αυτό Μετόχι Βουλγάρου και για τη διακονία του εγκαταστάθηκαν στην περιοχή του χωρικοί, από τους οποίους προέκυψαν οι κάτοικοι του 1519. Ο χρόνος ίδρυσής του προσδιορίζεται το νωρίτερο στον 13ο αιώνα, όταν η Μονή ονομάζεται «Βουλγάρων» και το αργότερο πριν το 1455, όταν οι Gattilusi παρέδωσαν τη Θάσο στους Οθωμανούς. Η Μονή δεν εξαγόρασε τα μετόχια της και μετά το 1570 το μετόχι εγκαταλείφθηκε ή ανεξαρτοποιήθηκε και επανιδρύθηκε στο τέλος του 17ου αιώνα. Κι άλλα μετόχια όμως ιδρύθηκαν στην περιοχή κατά την τουρκοκρατία, των Ι.Μ. Βατοπεδίου, Ξηροποτάμου και Διονυσίου. Το 1931 ολοκληρώθηκε η απαλλοτρίωση τους υπέρ των ακτημόνων Ραχωνίου και Λιμένα.

Σήμερα έχει δημιουργηθεί και ο παράλιος οικισμός, η Σκάλα Ραχωνίου.

Σαπφώ Αγγελούδη

Σεπτέμβριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
28	29	30	31	01	02	**03**
04	05	06	07	08	09	**10**
11	12	13	14	15	16	**17**
18	19	20	21	22	23	**24**
25	26	27	28	29	30	01

Θασιακή Ένωση Καβάλας

Σωτήρος, δεκαετία του 1920 (Αρχείο Λάζαρου Αλβανού).

Σωτήρος

Είναι ένα από τα νεότερα χωριά του νησιού και το μικρότερο με περιορισμένη την κτηματική του περιοχή (7.500 τ.χμ. μαζί με τα δάση). Δεν γνωρίζουμε πότε δημιουργήθηκε ως οικισμός, αλλά οι Τούρκοι συλλέκτες φόρων το ονόμασαν χωριό στα 1792. Πρέπει όμως να συνυπήρχε ο οικισμός με το μετόχι του μοναστηριού, γιατί έχουμε εκκλησιαστικά βιβλία και κώδικα του μετοχιού (βλ. βιβλίο μου).

Το χωριό στήθηκε σε τόπο άβολο γύρω απ' την ντόπια πηγή όπου από πολύ παλιά ήταν σταλός αιγοπροβάτων. Ο χώρος προσβάσιμος για καλλιέργειες, το κλίμα υγιεινό και δεν υπήρχε μόνιμη τούρκικη παρουσία, μόνο μια αποθήκη (Βιγλαριό) στο ακροθάλασσο για τη συγκέντρωση των υποχρεωτικών ετήσιων δοσιμάτων στο δραγουμάνο.

Μετά ήλθε η αιγυπτιακή κατοχή σε χρόνους ήσυχους, ενθαρρύνθηκε η μετακίνηση κατοίκων από το νοτιά και κυρίως από την Κακηράχη ώστε το 1904 ο Σπάιντελ να μετρήσει 39 σπίτια στο χωριό Σωτήρος. Κι όταν άνοιξαν τα μεταλλεία ο πληθυσμός του χωριού ξεπέρασε τους 800.

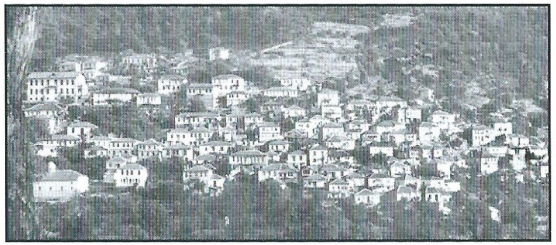
Δεν αναφέρομαι στα γνωστά γεγονότα της απελευθέρωσης και μέχρι το μισό του περασμένου αιώνα για να πω δύο λόγια για το νέο χωριό Σωτήρος.

Η Σκάλα λοιπόν αναδείχθηκε ένεκα συγκυρίας ευνοϊκών γεγονότων που συντελέσθηκαν μετά το δεύτερο ήμισυ της δεκαετίας του πενήντα και επέκεινα.

- Ο αναδασμός των δέντρων και η χάραξη δρόμων.
- Η σηκηριζία που κατέστρεψε όλους τους αμπελώνες.
- Η δημιουργία του δημόσιου περιφερειακού δρόμου.
- Η ασφαλτόστρωση του δρόμου Σκάλας χωριού.
- Και παν απ' όλα η χάραξη οικοπέδων

Οκτώβριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
25	26	27	28	29	30	**01**
02	03	04	05	06	07	**08**
09	10	11	12	13	14	**15**
16	17	18	19	20	21	**22**
23	24	25	26	27	28	**29**
30	31	01	02	03	04	05

και τοπογράφηση του αγροτικού οικισμού από τον Κ. Ελευθεριάδη, Δ/ντή Γεωργίας.

Αθανάσιος Αθανασίου

Το Κάστρο, Νεόκαστρο στις αναφορές πριν από την τουρκική κατάκτηση (1455) και YeniHisar σε όλα τα τουρκικά έγγραφα, βρίσκεται γαντζωμένο στην άκρη οροπεδίου γνωστού ως Κάμπος. Η θέα από τον εξώστη αυτόν είναι μαγευτική κοιτώντας προς τη θάλασσα απ' όπου αναδύονται οι ορεινοί όγκοι του Άθω και της Λήμνου. Αναφορές για το Κάστρο έχουμε από τον Κυριάκο τον Αγκωνίτη το 1445, από τον Φράγκο ιερέα Braconnier το 1707, από το Ρώσο πλοίαρχο Χμετιόβσκιη το 1770, από τον Αυστριακό Άντον Πρόκες φον Όστεν το 1828, από τους νεότερους Conze, Perrot κ.ά.

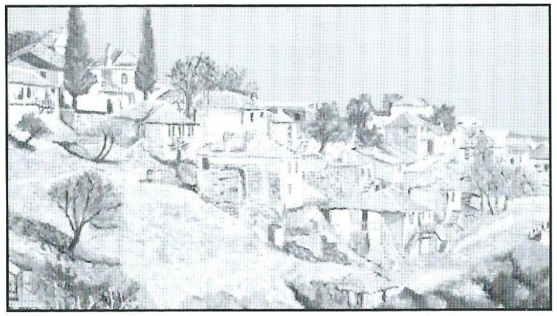
Το Κάστρο οφείλει τη δημιουργία του στις φοβερές επιδρομές των δυτικών κατά τις σταυροφορίες τους (1185-1204), όταν πολλοί παράλιοι οικισμοί αναγκάστηκαν να συμπτυχθούν σε αθέατες ορεινές θέσεις.

Το 1403 ο συνετός αυτοκράτορας Μανουήλ Β΄ Παλαιολόγος (1391-1425) ανήγειρε φρούριο στην άκρη του οροπεδίου ερείπια του οποίου σώζονται ως σήμερα στη θέση Προφήτης Ηλίας. Οι κάτοικοι των γύρω μικρών οικισμών μετακινήθηκαν για μεγαλύτερη ασφάλεια κοντά στο φρούριο δημιουργώντας τον ισχυρό οικισμό Νεόκαστρο (Κάστρο). Ο οικισμός αναπτύχθηκε οικονομικά στα χρόνια που ακολούθησαν την τουρκική κατάκτηση (1455-1813) και ακόμη περισσότερο όταν η Θάσος γνώρισε την ευεργετική κηδεμονία της Αιγύπτου (1813 - 1902).

Το 1905 εγκαθίσταται στη σκάλα του Κάστρου η γερμανική μεταλλευτική εταιρεία SPEIDEL. Η λειτουργία της εταιρείας αυτής είχε ως αποτέλεσμα την εγκατάλειψη του Κάστρου και τη μετακίνηση των κατοίκων του προς τη θάλασσα δημιουργώντας έτσι το νέο οικισμό, τα όμορφα Λιμενάρια.

Νοέμβριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	**Κ**
30	31	01	02	03	04	**05**
06	07	08	09	10	11	**12**
13	14	15	16	17	18	**19**
20	21	22	23	24	25	**26**
27	28	29	30	01	02	03

Γεώργιος Αυγουστίδης

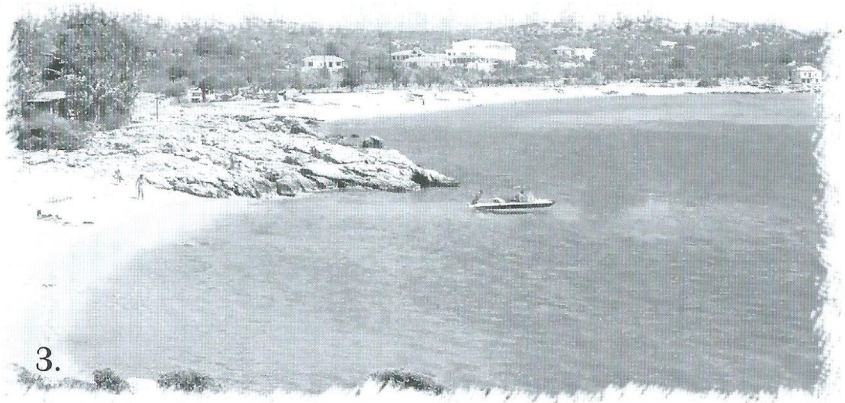
Θασιακή Ένωση Καβάλας

Κάστρο (Αρχείο Γεωργίου Αυγουστίδη).

Θασιακή Ένωση Καβάλας

1. Κοίνυρα, 2. Αλυκή, 3. Αστρίδα (Νικολάου Σπάλα).

Κοίνυρα - Αλυκή - Αστρίδα

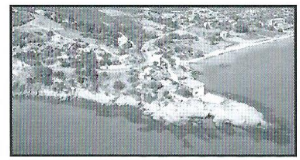
Η ιστορία των παλιών οικισμών του Θεολόγου χάνεται μέσα στην ομίχλη των θρύλων και των παραδόσεων. Από τον Ηρόδοτο μαθαίνουμε ότι μεταξύ Αινύρων και Κοινύρων υπήρχαν μεταλλεία που τα εκμεταλλεύονταν οι Φοίνικες. Τα Κοίνυρα εξελίχθηκαν σε πόλη που διέθετε μάλιστα μετά το 466 π.Χ. και νομισματοκοπείο. Ένα νόμισμα των Κοινύρων βρισκόταν στη συλλογή του Καβαλιώτη συλλέκτη Μιχ. Σπόντη. Η ζωή της πόλης συνεχίστηκε και στους βυζαντινούς χρόνους. Το 1444 επισκέφθηκε τη Θάσο ο περιηγητής Κυριάκος της Αγκώνας για να θαυμάσει τις αρχαιότητες του νησιού. Αναφέρει ότι υπήρχαν τότε στη Θάσο οι πόλεις Νεόκαστρο, Καλλιράχη, Αναστάσιο (Παναγία), Ποταμιά και Κοίνυρα. Μετά το 1444 τα Κοίνυρα καταστρέφονται από πειρατική επιδρομή. Όσοι Κοινυριώτες συνελήφθησαν, εσφάγησαν στον Κάβο και έκτοτε ο Κάβος ονομάστηκε «Κάβος της Φονιάς». Όσοι γλίτωσαν, μετέβησαν στο Θεολόγο, όπου και εγκαταστάθηκαν.

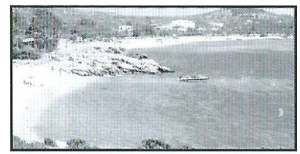
Η Αλυκή άνθισε στην αρχαιότητα, όπως απέδειξαν τα ευρήματα που έφεραν στο φως οι ανασκαφές των αρχαιολόγων. Η ζωή της πόλης συνεχίστηκε και στους βυζαντινούς χρόνους. Κατά την τουρκοκρατία καταστράφηκε το 1651 από πειρατική επιδρομή. Οι κάτοικοι που γλίτωσαν κατέφυγαν στο Θεολόγο. Συνέχισαν, όμως, οι ίδιοι και οι κληρονόμοι τους, όπως έκαναν και οι Κοινυριώτες, να κατεβαίνουν κάπου κάπου και στους παλιούς οικισμούς των για να καλλιεργούν τα κτήματά τους.

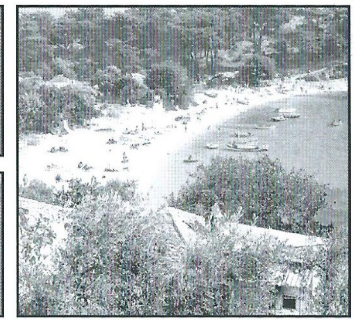
Άλλος ένας παλιός οικισμός του Θεολόγου είναι και η Αστρίδα. Αρχαιολογικά ευρήματα αποδεικνύουν την παρουσία του οικισμού αυτού από την αρχαιότητα. Στους χρόνους της τουρκοκρατίας είχε αμπέλια που ξεχώριζαν για το κρασί τους. Στις αρχές του 20ου αιώνα πολλοί γιατροί συνιστούσαν στους ασθενείς τους να πάνε στην Αστρίδα λόγω του καλού κλίματος που υπήρχε.

Δεκέμβριος

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	**Κ**
27	28	29	30	01	02	**03**
04	05	06	07	08	09	**10**
11	12	13	14	15	16	**17**
18	19	20	21	22	23	**24**
25	26	27	28	29	30	**31**

Κωνσταντίνος Χιόνης

ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟ 2017

ΘΑΣΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΒΑΛΑΣ

Ιανουάριος
1 Βασίλης, Βασιλική, Βασιλεία,
2 Συλβέστρος, Σεραφείμ
3 Γενοβέφα
5 Θεώνη
6 Φώτης, Φωτεινή, Θεοφάνης, Θεοφανεία, Φανή, Ιορδάνης, Θεανώ, Ουρανία
7 Ιωάννης, Ιωάννα, Πρόδρομος
8 Αγάθων, Δομινίκη, Παρθένα, Κύρος
11 Θεοδόσης, Θεοδοσία
12 Τατιάνα, Τατιανή
14 Νίνα
17 Αντώνης, Αντωνία
18 Αθανάσιος, Αθανασία, Κύριλλος, Θεοδούλα, Θεόδουλος
19 Μακάριος
20 Ευθύμης, Ευθυμία, Φαβιανός
21 Αγνή, Μάξιμος, Νεόφυτος, Πάτροκλος
22 Τιμόθεος, Αναστάσιος, Αναστασία
23 Αγαθάγγελος
24 Ξένη, Φίλωνας, Ζωσιμάς
25 Μαργαρίτα
26 Ξενοφών
28 Χάρις, Παλλάδιος
30 Τριών Ιεραρχών, Μαύρος, Χρυσή
31 Ευδοξία, Κύρος

Φεβρουάριος
2 Υπαπαντή
3 Σταμάτης, Σταματία, Συμεών, Συμεωνή, Σιμώνη, Ασημάκης, Ασημίνα, Μαλαματή
4 Ισίδωρος, Ιάσιμος, Ιασίμη
5 Αγαθή
6 Φώτης
7 Παρθένιος, Παρθενία
8 Ζαχαρίας, Ζαχαρούλα
9 Μάρκελος, Νικηφόρος, Νίκη
10 Χαράλαμπος, Χαραλαμπία, Χαρίκλεια, Χαρίλαος, Χαρούλα
11 Βλάσης, Βλασία, Αυγή, Θεοδώρα
12 Μελέτης, Πλωτίνος
13 Πρίσκιλλα
14 Βαλεντίνος, Βαλεντίνη, Παγκόσμια Ημέρα Ερωτευμένων
15 Ευσέβιος, Ευσεβία
16 Πάμφιλος, Παμφίλη, Σέλευκος, Σελεύκη
18 Λέων, Αγαπητός
19 Φιλοθέη
22 Ανθούσα
23 Πολύκαρπος
26 Πορφύρης, Φωτεινή, Σεβαστιανός
28 Μαριάννα

Μάρτιος
1 Ευδοκία, Χαρίσιος, Παράσχος
2 Ευθαλία
3 Κλεόνικος, Κλεονίκη
5 Αρχέλαος, Ευλόγιος
6 Ησύχιος
7 Ευγένιος, Ευγενία
8 Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας
8 Ερμής, Θεοφύλακτος
9 Σμάραγδος, Σμαράγδα, Ηλιάνα, Λεόντιος, Λεοντία, Λυσίμαχος, Λυσιμάχη, Ξάνθος, Ξανθούλα, Σαράντης, Σαραντούλα, Φιλοκτήμων
11 Θαλλής, Θάλεια, Σωφρόνιος, Σωφρονία
13 Λέανδρος
14 Βενέδικτος, Βενεδίκτη
14 Καθαρά Δευτέρα,
17 Αλέξιος, Αλεξία
18 Ασκληπιός
19 Θεόδωρος, Θεοδώρα, Δώρα, Ντόρα, Θώδης, Θώδος, Δώρη
19 Χρύσανθος, Χρυσάνθη
20 Λωξάντρα, Ρωξάνη, Ορθοδόξη
22 Δρόσος, Δροσούλα
23 Αγάπιος
24 Χριστόδουλος, Ιουλιανός
25 Ευάγγελος, Ευαγγελία
26 Πούλιος, Σύλας, Σύλια, Γαβριήλ
27 Λυδία, Μακεδόνιος
27 Γρηγόρης, Γρηγορία,

Απρίλιος
6 Ευτύχιος, Ευτυχία
9 Ιωσήφ, Ιωσηφίνα
10 Δημοσθένης, Ηρακλής, Μιλτιάδης, Περικλής, Σοφοκλής, Επαμεινώνδας, Διονύσης, Διονυσία
10 Όμηρος, Πελοπίδας, Παρμενίων, Πολύβιος, Αναξιμένης, Φοιλοποίμην
11 Αντύπας
14 Αρίσταρχος, Θωμαΐς
15 Λεωνίδας
22 Ραφαήλ, Ραφαηλία, Ραφαέλα,Ιάσονας
22 Ναθαναήλ, Νέαρχος, Νιάρχος
23Λάζαρος
24 Βάϊος, Βάϊα, Δάφνη, Γαλήνη, Χιονία, Ελισάβετ, Αχιλλέας
29 Ιάσων
30 Αργυρώ, Ασημάκης, Ασημίνα, Ιάκωβος

Μάιος
1 Ιερεμίας, Ισιδώρα, Αναστάσιος, Αναστασία, Λάμπρος, Λαμπρινή, Πασχάλης
2 Γεώργιος, Γεωργία
3 Μάρκος, Μαρκής, Μαρκία, Μαρκούλης, Μαρκούλα, Ροδόπη
5 Ειρήνη, Ειρηναίος, Ευφραίμ
6 Ζωή, Πηγή, Ζωζώ, Ζώης
7 Αγίων Πάντων, Νίκη
8 Θεοχάρης, Θωμάς, Θεολόγος
8 Γιορτή της Μητέρας,
9 Ολυμπία, Χριστόφορος, Ησαΐας
10 Σίμων
11 Αρμόδιος, Μεθόδιος
12 Επιφάνειος
13 Γλυκερία, Σέργιος
14 Αριστοτέλης, Ισίδωρος, Ισιδώρα
15 Καλή, Μυροφόρα
17 Ανδρόνικος, Ανδρονίκη, Ιουνία,
18 Ιουλία, Γαλάτεια
19 Θεόκτιστος, Μαγδαληνή, Πατρίκιος
20 Λυδία
21 Κωνσταντίνος, Κωνσταντίνα, Ελένη
22 Αιμίλιος, Αιμιλία, Έμυ
24 Μαρκιανή
29 Θεοδοσία, Ανάληψη

Ιούνιος
1 Πύρρος, Ιουστίνος,
2 Νικηφόρος, Μαρίνος
4 Μάρθα
5 Απόλλων, Δωρόθεος, Δωροθέα, Σελήνη,
7 Σεβαστιανή, Σεβαστή, Σέβη
8 Καλλιόπη
9 Ροδάνθη, Νεφέλη
11 Βαρθολομαίος, Βαρνάβας
12 Ονούφριος
14 Ελισαίος
15 Αυγουστίνος, Αυγούστα, Ιερώνυμος,
18 Έρασμος, Ερασμία
19 Παΐσιος, Ζωσιμάς, Ζήσης
19 Γιορτή του πατέρα
20 Αγίου Πνεύματος, Τριάδα, Κορίνα
22 Ευσέβιος, Ευσεβία, Υπάτιος, Υπατία
23 Αριστοκλής
25 Φεβρωνία, Έρωτας
26 Αγίων Πάντων
28 Γερμανός
29 Πέτρος, Πέτρα, Παύλος, Παυλίνα

30 Απόστολος, Αποστολία, Μελίτων

Ιούλιος
1 Αργύρης, Αργυρώ, Κοσμάς, Δαμιανός
3 Υάκινθος, Ζουμπουλία
6 Λυκίας, Λύκιος, Λυκία
7 Κυριακή
8 Θεόφιλος, Προκόπιος
11 Ευφημία, Όλγα
12 Βερονίκη, Βερενίκη
13 Σάρα
14 Ακύλας, Νικόδημος
15 Βλαδίμηρος, Ιουλίττα, Κήρυκος
17 Μαρίνα
18 Αιμίλιος, Αιμιλία
20 Ηλίας, Ηλιάνα
22 Μαγδαληνή, Μαρκέλλα, Μαριλένα
23 Φωκάς
24 Αθηναγόρας
25 Άννα, Ολυμπία
26 Παρασκευή, Παρασκευάς, Έρση
27 Παντελής, Παντελίνα
28 Ειρήνη, Χρυσοβαλάντης, Βαλάντης, Χρυσοβαλάντου, Ακάκιος
29 Καλλίνικος
30 Ανδρόνικος, Ανδρονίκη
31 Ιωσήφ, Ιωσηφίνα

Αύγουστος
1 Μάρκελος
6 Σωτήρης-ία, Ευμορφία, Μορφούλα
7 Αστέριος, Αστερία
8 Τριαντάφυλλος, Τριανταφυλλιά
9 Ρωμανός
10 Λαυρέντης, Λαυρεντία, Ευλαμπία
15 Μαρία, Μάριος, Παναγιώτης, Παναγιώτα, Δέσποινα, Θεοτόκης
16 Γεράσιμος, Αλκιβιάδης, Σαράντης
17 Λευκοθέα, Μύρων, Μίρκα
18 Φλώρα
20 Σαμουήλ, Θεοχάρης
22 Αγαθόνικος
24 Κοσμάς
25 Βαρθολομαίος, Τίτος
26 Ναταλία, Ανδριανός, Ανδριανή
27 Φανούριος, Φανουρία, Αρκαδία
29 Θεοπίστη
30 Αλέξανδρος, Αλεξάνδρα,

Σεπτέμβριος
1 Αδαμάντιος, Αδαμαντία, Αθηνά, Αντιγόνη, Ασπασία, Αφροδίτη, Δωδώνη, Ελπινίκη, Ερασμία, Ερατώ, Ευτέρπη, Θάλεια, Θεανώ, Καλλίστη, Κλειώ, Κλεονίκη
1 Κλεοπάτρα, Κοραλία, Μαργαρίτα, Μαριάνθη, Μελέτιος, Μελπομένη, Ουρανία, Πανδώρα, Πηνελόπη, Πολυμνία, Πολυνίκη, Σαπφώ, Συμεών, Τερψιχόρη, Χάιδω
2 Μάμας
3 Άνθιμος, Πολύδωρος, Αρχοντία, Φοίβος
4 Ερμιόνη, Μωυσής, Ροζαλία
5 Ζαχαρίας
7 Κασσιανή, Σώζων
8 Τσαμπίκα, Τσαμπίκος
9 Ιωακείμ
10 Εράστη, Εράστος, Μητροδώρα,
11 Ευανθία
13 Αριστείδης, Κορνήλιος
14 Σταύρος, Σταυρούλα
15 Νικήτας, Βισσαρίων
16 Ευφημία, Μελίνα
17 Σοφία, Ελπίδα, Αγάπη, Πίστη, Σόνια
18 Αριάδνη
20 Ευστάθιος, Ευσταθία
21 Ίωνας
22 Φωκάς, Ζωγραφιά
23 Πολυξένη, Ξανθίππη, Ξάνθιππος
24 Θέκλα, Μυρσίνη, Μυρτώ
25 Ευφροσύνη
27 Ζήνων
29 Κυριάκος, Κυριακή

Οκτώβριος
1 Θηρεσία
2 Κυπριανός
3 Διονύσης, Διονυσία
4 Ιερόθεος, Φραγκίσκος
5 Χαριτινή
7 Σέργιος, Πολυχρόνης, Χρόνης
8 Πελαγία
10 Ευλάμπιος, Ευλαμπία
12 Ανδρομάχη, Ανδρόμαχος
13 Αγαθονίκη, Φλωρέντιος
15 Λουκιανός
18 Λουκάς
20 Γεράσιμος, Αρτέμιος
21 Σωκράτης, Χριστόδουλος, Ούρσουλα
23 Ιάκωβος
24 Σεβαστιανή, Σεβαστή
25 Χρυσάνθη, Χρυσάφης
26 Δημήτριος, Δήμητρα, Δανάη
27 Νέστορας
30 Ζηνοβία, Κλεόπας, Μαρκιανός
31 Αριστόβουλος

Νοέμβριος
1 Αργύρης, Αργυρώ, Κοσμάς, Δαμιανός
2 Αφθόνιος, Αφθονία
4 Ιωννίκιος, Ιωαννίκη
5 Επιστήμη, Λίνος
6 Λεονάρδος
7 Αθηνόδωρος
8 Σταμάτιος, Σταματία, Μιχάλης, Γαβριήλ, Γαβριέλα, Ταξιάρχης, Άγγελος, Αγγελική, Ματίνα, Σεραφείμ
9 Νεκτάριος, Νεκταρία
10 Ορέστης
11 Μηνάς, Μήνα, Βίκτωρ, Βικτωρία
13 Χρυσόστομος
14 Φίλιππος
16 Ματθαίος, Ιφιγένεια
18/11 Πλάτωνας
21 Μαρία, Μάριος, Σουλτάνα
22 Φιλήμων
23 Μερόπη
25 Κατερίνα, Μερκούριος
26 Στέλιος, Στέλλα, Στέργιος
29 Φαίδρα
30 Ανδρέας, Ανδριάνα, Ανδριανή

Δεκέμβριος
1 Αρετή, Θεόκλητος, Ιακώβ, Ναούμ,
4 Βαρβάρα, Δαμασκηνός
5 Σάββας, Σαββούλα, Διογένης
6 Νίκος, Νικολέττα
7 Αμβρόσιος
9 Άννα
12 Σπύρος, Σπυριδούλα
13 Ευστράτιος, Λουκάς, Λουκία, Άρης
13 Ααρών, Αβραάμ, Αδάμ, Αδαμάντιος, Διαμαντής, Αδαμαντία, Διαμαντούλα, Διαμάντω, Δαυίδ, Δανάη, Δανιήλ, Δεβόρα, Εύα, Ισαάκ, Ρεβέκκα, Ρουμπίνη, Σάρα
15 Ελευθέριος, Ελευθερία, Ανθή,
17 Διονύσης, Διονυσία, Δανιήλ
18 Σεβαστιανός, Σεβαστή
19 Αγλαΐα
20 Ιγνάτιος, Ιωάννου Θασίου παιδός
21 Θεμιστοκλής, Ιουλία
22 Αναστασία
24 Ευγένιος, Ευγενία
25 Χρήστος, Χριστίνα, Χρύσα
26 Εμμανουήλ, Εμμανουέλα
27 Στέφανος, Στεφανία
28 Δόμνα, Θεοφίλη
30 Ιωσήφ, Ιωσηφίνα

ΘΑΣΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΒΑΛΑΣ

Allutrust A.E.
Αρχοντίτσης Άγγελος
Λιμενάρια Θάσου - 640 02
2593051262 - 2593052460
info@allutrust.gr

Ψαροταβέρνα - Ουζερί
ΑΡΜΕΝΟ
Σκάλα Μαριές Θάσου
Τηλ.: 25930 51277

APHRODITE
BAR | RESTAURANT | PIZZA
Σκάλα Ποταμιάς

Hotel
Golden Sand
Jannis Chrisafis
Chrisi Ammoudia Thassos
Summer telephone: 25930.61771

Αρτοποιία & Ζαχαροπλαστική
ΓΚΟΥΜΑΣ
από το 1963

ευρω κατασκήνωση Θάσου
Τ. 25930.22982 - 25930.23280
Fax. 2310.427310
Γ. Παπανδρέου 38 - 54646 - Θεσσαλονίκη
e-mail: info@eurocamp.gr

ΠΟΤΟΣ ΘΑΣΟΥ
Τ. 25930 52485
Κ. 6946068794
tavernairene@yahoo.com
www.tavernairene.com

Kazaviti
Traditional Restaurant
Μεγάλος Πρίνος
Τηλ. 25930 71111

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ Ι. ΙΑΤΡΟΥ
ΤΑΒΕΡΝΑ ΚΛΕΟΝΙΚΗ
απόλαυση στην πανοραμική μας ταβέρνα...
Σπεσιαλιτέ μας
ΚΟΚΟΡΕΤΣΙ, ΓΟΥΡΟΥΝΑΚΙ, ΚΑΤΣΙΚΑΚΙΙ
...η ποιότητα στη γεύση...
ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΘΑΣΟΥ
Τ. 25930 31000 - 31245

Krambousa
RESTAURANT
ΠΑΡΑΛΙΑ ΠΟΤΑΜΙΑΣ
Κώστας & Δημήτρης Κουτλής
Τηλ. 25930 62312

Σαραγλί - Χαλβάς
Χειροποίητα κουλουράκια
Θεόδωρος Ελευθερίου
ΚΟΥΜΑΝ
Καλλιράχη - Τ. 2593091667

MARKET
Λατσούρης
Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΧΕΙ ΟΝΟΜΑ
Σκάλα Ραχώνι Θάσου Τηλ: 25930 81453

ΛΟΥΚΟΥΛΟΣ
ΜΑΓΕΙΡΟΤΕΧΝΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΛΙΜΕΝΑΡΙΑ ΘΑΣΟΣ
ΤΗΛ 2593052520

MOLOS
Restaurant
Fresh Fish- Sea food
ARGIRIS SALTARIS
LIMENARIA THASSOS - T. 6979396445
www.molos-hotel.gr

RESTAURANT - BAR
Nautilus
ΕΛΛΑΣ
Vasilis Kontogeorgiou
Limenaria Thassos - 6949555016
next to the post office

Όνειρο Ζωής
Υπηρεσίες Εστίασης
& Κορτσομού
Δασύλλιο Πρίνου, Θάσος Επικ: 6944784988

ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ
ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟ
BAKERY SHOP
Αφοι ΠΟΛΥΖΩΤΟΥ Ο.Ε.
Σκάλα Σωτήρος
640 10 Θάσος
Τηλ. 25930 71257
κιν. 6944432729

Ζαχαροπλαστείο
"ΣΤΑΜΑΤΗΣ"
Παπακυριακού Σταμάτιος Α.
Θάσος
Τ. 25930.22131

ΤΑΒΕΡΝΑ
"Στέλιος"
στον Παραδοσιακό Θεολόγο
Τηλ.: 25930 31451

ΤΑΒΕΡΝΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
TAVERNA - RESTAURANT
"THEAGENIS"
ΣΟΦΙΑ ΤΣΟΥΛΚΑΝΗ
Skala Potamia - Thassos
T. 25930 61481, 61133

Πρίνος Θάσου Τηλ: 25930 71700
ΕΔΩΔΙΜΑ - ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ
του ΤΣΑΚΙΡΗ
το
Μπακάλικο
Σκάλα Σωτήρος Θάσου Τηλ: 25930 71841

www.kazaviti-tsigourahotel.gr
Παραδοσιακή Ταβέρνα
Ξενοδοχείο
Τσιγγούρα
ζωντανή ρεμπέτικη μουσική
Καζαβίτι Θάσου • Τηλ: 6943 785957 & 6985 856959

FAST FOOD
HELLO!
Giros - Souvlaki - Hamburger
Pan cake - Ice cream - Sandwiches
Λιμενάρια 64002 Θάσος
Limenaria 64002 Thassos
Tel. 2593052056

JNG
Always in action
PRODUCTIONS
Εταιρία κινηματογραφικών παραγωγών
Επικ.: 6946261797